

har villet sige noget derimod. (*Borgbjerg*: Jeg har modsagt det). Det erindrers jeg ikke. (*Borgbjerg*: Det er Deres Fejl). Naa, men selv om det ærede Medlem ikke har gjort dette, er det klart nok, at paa den Tid, da det var vanskeligt for Frisindet her i Landet, havde vi ikke det ærede Medlem hverken til Medhjælper eller til Medarbejder nogetsteds, det er sikkert nok. Det ærede Medlem er ogsaa først kommet med i Socialdemokratiets Rækker efter at det var blevet lettere for Socialdemokratiet at arbejde her i Landet, saa jeg ved ikke af, at det ærede Medlem har særlig Adkomst til at fare op og udstede en Anordning angaaende Folks manglende Adkomst til at sidde paa Rigsdagen. Det ærede Medlem er jo enigt med Højre deri, at Landstingets Værdighed tabte ved, at Sagfører Hansen var valgt til Medlem af Landstinget. Det er maaske ikke det eneste Punkt, hvor det ærede Medlem er enigt med Højre. Det ved jeg nu ikke, men det er min fulde Overbevisning, at hvis Landstinget og ogsaa dette Ting stadig kunne have saadanne Medlemmer, saa ere Tingene vel holdne.

Ikke alene har han, som sagt, været valgt af sine Medborgere derovre, men han har ogsaa været valgt i videre Kredse. Han har staaet som Venstres Repræsentant i hele den Del af Jylland, idet han har været Medlem af Hovedbestyrelsen for hele Venstres Organisation for mange Aar siden. Han er af sine Kolleger i Sagførerstanden valgt til en af deres vigtigste Tillidsposter, han er af Repræsentanter for samtlige jyske Købstæder valgt som Købstædernes Repræsentant ind i deres Forening, og naar jeg skal tale nærmere om hans politiske Evner og Kvalifikationer, kan jeg ikke gøre det bedre end ved at citere, hvad der er sagt om ham endog af hans Modstandere i denne Henseende. Kolding Avis, som tilvisse ikke er nogen særlig Ynder af Sagfører Hansen, skrev om ham for ganske faa Aar siden i Anledning af et Byraadsvalg, hvor de højstbeskattede skulde paa Valg, følgende: „Med Hensyn til Energi, Initiativ og parlamentarisk Evne have de højstbeskattede i en Aarrække været ret tarveligt repræsenterede; og det er en Kendsgerning, at Forholdene i Kolding Byraad efterhaanden have udviklet sig saaledes, at en enkelt Mand øver en aldeles dominerende Indflydelse, og saa at sige paatrykker hver eneste Sag sit Stempel, vi mene med denne Mand Hr. Sagfører J. L. Hansen, og vi sige det til hans Ære, ikke til hans Skam. Men selv om

man vil erkende, at han er Byraadets dygtigste Medlem, en Mand med megen Erfaring og megen kommunal Indsigt — Kolding Avis som hans gamle Modstander erkender det gerne —, saa er det dog indlysende, at et slikt Enmandsregimente er usundt og unaturligt, især naar det ingen Sinde indenfor selve Byraadet møder den nødvendige Kritik. En sliq virksom Kritik maatte det være de højstbeskattedes Repræsentanters Opgave at udøve.“

Ja, det er en af Hansens Modstandere, en af dem, der kende ham, der ved denne Lejlighed har givet ham et Skudsmaal, som han ingenlunde behøver at rødme over.

Dernæst skal jeg ogsaa ovre fra hans By nævne et andet Vidnesbyrd om ham. Det var saa sent som den 19. April i Aar, da udtalte Borgmesteren i Byraadet: „Forinden vi begynde, vil jeg gerne tillade mig paa Byraadets Vegne at ønske vort Medlem, Sagfører J. L. Hansen til Lykke i Anledning af hans Udnævnelse til kongevalgt Landstingsmand. Ved dette Valg er der taget et berettiget Hensyn til Købstædernes Interesser. Sagfører Hansen har alle sine Dage boet her i Byen, og i næsten 30 Aar har han siddet i Byraadet som et virksomt Medlem, saa er der nogen, der kender købstadkommunale Forhold, er det Sagfører Hansen. Det er jo ikke lutter Behageligheder, der bliver sagt om den, der faar en saadan Udnævnelse, det forekommer mig endda, at der denne Gang har været vist en særlig Iver for i Pressen at fremdrage Røverhistorier. Naa, det kommer jo ikke os ved, det er noget, vi intet kende til. Vi henholde os til, at da Sagfører Hansen havde siddet 25 Aar i Byraadet, fejrede vi ham under *almindelig* Tilslutning. Vi bevidnede ham den Gang vor Taknemmelighed og vor Agtelse i Anledning af hans dygtige Arbejde i Byraadet gennem de mange Aar. I Tilslutning her til er det, at vi nu bringe Sagfører Hansen vor Lykønskning.“ Medlemmerne rejse sig.

Jeg anfører dette som jeg selvfølgelig ellers aldrig vilde falde paa at anføre, fordi jeg mener, at naar et Valg er truffet, og en Mand er kommen ind som Rigsdagsmand, enten han er valgt til Folketinget eller Landstinget, enten han er valgt af Vælgerbefolkningen eller af Hans Majestæt Kongen, maa han blive fri for Kollegers Kritik angaaende hans Kvalifikationer og særlig fri for en Kritik af den Art, som her har været benyttet, hvor der ikke bevises det mindste men blot udkastes Beskyldninger.